

PROTOCOALE DE COMUNICAȚIE : LABORATOR 3

Implementarea detectarii si corectarii erorilor

Responsabil: Alecsandru PĂTRAȘCU

Cuprins

Cerinte laborator	1
Detaliere laborator	1
Coduri Hamming	2
Algoritm	2
Detalii de implementare	3
Pasi rezolvare	3
Software disponibil	3

Cerinte laborator

In cadrul laboratorului curent, legatura de date va corupe informatia transmisa. Se cere sa se implementeze mecanisme prin care datele corupte sa e detectate/corectate.

Astfel, transmitatorul construiește pachetele si le trimite catre receptor. Receptorul primește pachetele, insa datele din *payload* nu coincid cu cele trimise de transmitator.

Se garanteaza ca fiecare pachet primit de receptor contine *cel mult 1 bit eronat* in cadrul zonei de payload. De asemenea, numarul de octeti transferati de legatura de date nu este afectat (nu se pierde date).

Detaliere laborator

Atunci cand legatura de date corupe informatiile transmise, exista urmatoarele mecanisme pentru a gestiona erorile aparute:

1. Detectia erorilor

- Transmitatorul adauga informatii de redundanta in pachetele trimise, astfel incat receptorul sa poata identifica un pachet care nu este valid.
- Pentru problema din laborator, in care fiecare pachet contine cel mult 1 bit eronat, se poate folosi o verificare de *paritate*.
- Concret, informatia de redundanta adaugata reprezinta suma modulo 2 a tuturor bitilor din *payload*-ul pachetului.

- La recepție, se calculează suma bitilor modulo 2 din payload. Dacă rezultatul calculului este identic cu valoarea precizată de transmitator, atunci pachetul este valid. Altfel, pachetul este eronat și transferul a eșuat.
2. Corectarea erorilor
- Transmitatorul adaugă informații de redundanță în pachetele trimise, astfel încât receptorul să poată corecta un pachet care nu este valid.
 - Pentru a corecta bitul greșit, se va utiliza un cod Hamming (explicat mai jos).
 - În acest fel, transferul se poate efectua cu succes.

Coduri Hamming

Pentru a recupera un pachet eronat, se poate utiliza un cod Hamming.

Transmitatorul adaugă o serie de biți de paritate care sunt responsabili pentru anumite poziții din cadrul zonei de *payload*.

Notatii:

- n - numărul de biți de date efective
- k - numărul de biți de paritate necesari

Întrebare: dorim să trimitem n biți de date. Care este numărul necesar de biți de paritate k ?

Pentru codurile Hamming, dorim ca numărul format din alăturarea bitilor de paritate (*sindromul*) să ne indice poziția eronată din mesajul transmis.

Lungimea mesajului transmis este de $n + k$ biți.

De asemenea, dorim ca acest număr să ne indice și dacă mesajul este valid (în cazul în care nu există o poziție eronată).

Asadar, sindromul este un număr între 0 și $n + k$. Dacă sindromul este egal cu 0, atunci nu există erori. O valoare a sindromului între 1 și $n + k$ reprezintă poziția eronată din cadrul mesajului.

Concluzie: numărul necesar de biți de paritate rezultă din condiția $2^k \geq n + k + 1$.

Algoritm

Bitii de paritate sunt inserați, în cadrul mesajului pe pozițiile de forma $2^i, i \in 0, 1, \dots, k - 1$.

Bitul de paritate de pe poziția 2^i răspunde de acele poziții care au în reprezentarea binară valoarea 1 pe poziția i .

i	2^i	Poziții verificate
0	1	1, 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17
1	2	2, 3, 6, 7, 10, 11, 14, 15, 18
2	4	4, 5, 6, 7, 12, 13, 14, 15, 20
3	8	8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 24

Exemplu: se dorește transmiterea unui mesaj de 4 biți.

Mesajul conține 4 biți, deci $n = 4$.

Din condiția $2^k \geq n + k + 1$, avem $k = 3$.

În total, vor fi transmiși 7 biți:

- 4 biți de date (D_0, D_1, D_2 și D_3)

- 3 biti de verificare (P_0, P_1 și P_2)

Mesajul are forma:

Pozitie	1	2	3	4	5	6	7
Continut	P_0	P_1	D_0	P_2	D_1	D_2	D_3

La transmisie:

$$P_0 = D_0 + D_1 + D_3$$

$$P_1 = D_0 + D_2 + D_3$$

$$P_2 = D_1 + D_2 + D_3$$

La receptie:

Se recalculeaza valorile pentru cei 3 biti de paritate. *Atentie, bitii de paritate pot fii si ei eronati, deci trebuie luati in calcul!*

$$P_0 = P_0 + D_0 + D_1 + D_3$$

$$P_1 = P_1 + D_0 + D_2 + D_3$$

$$P_2 = P_2 + D_1 + D_2 + D_3$$

Sumele calculate reprezinta sume *modulo 2*.

Sindromul este: $P_2P_1P_0$

Daca sindromul este egal cu 0 ($P_0 = P_1 = P_2 = 0$), atunci nu exista erori. Altfel, sindromul ne va indica pozitia care trebuie negata pentru a corecta mesajul.

Detalii de implementare

1. Implementarea va porni de la scheletul de cod atasat laboratorului.
2. O modalitate facila de a determina suma *modulo 2* este folosirea operatorului *XOR*

Pasi rezolvare

1. Se adauga campurile necesare unui mesaj - pentru detectia erorilor.
2. Se determina numarul de pachete eronate primite de receptor.
3. *BONUS*: Se implementeaza corectarea erorilor din mesaje (folosind un cod Hamming), astfel incat transmisia sa aiba loc cu succes.

Nota: nu trebuie sa fie modificata structura definita in *lib.h* - se vor utiliza doar campurile *len* si *payload*.

Software disponibil

1. Simulator legatura de date - executabilul *link* - generat in urma comenzii *make*
2. Schelet de cod pentru transmitator si receptor
3. API simulator:
 - *int send_message(msg* m)*
 - parametru: mesajul care va trimis
 - rezultat: numarul de octeti transferati(in caz de succes) sau -1 in caz de eroare
 - *int recv_message(msg* m)*
 - parametru: adresa la care se memoreaza datele primite
 - numarul de octeti receptionati(in caz de succes) sau -1 in caz de eroare
4. Compilare schelet de cod: *make*